ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τακ. Τσόρτο
Α.Τ. 190 19
Αριθμός Αδειας 015/07

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ.90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΑΝ.ΦΕΒΡ. ΜΑΡΤΙΟΣ 2023 - Α.Φ.202 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01 ΕΥΡΩ

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Ο Σταυρός

Σταυροί ξύλινοι, σταυροί χρυσοί και ασημένιοι, σταυροί μεγάλοι και μικροί, σταυροί που λαμπιρίζουν μέσα στο σκοτάδι. Έχετε προσέξει αυτή την εμμονή που υπάρχει με τους σταυρούς; Είναι πραγματικά παράξενο από τη στιγμή μάλιστα που ο σταυρός αποτελούσε ένα βάναυσο τρόπο θανατικής εκτέλεσης. Το να φοράμε ένα σταυρό είναι σαν να φοράμε το σύμβολο της ηλεκτρικής καρέκλας! Όμως πολλοί τον φοράνε και οι εκκλησίες μας είναι διακοσμημένες μ' αυτόν.

Αν και ο κόσμος φοράει το σταυρό, αυτό παραμένει ένα καθαρά Χριστιανικό σύμβολο. Για το Χριστιανό ο σταυρός είναι συνδεδεμένος με τον Ιησού. Για τον Ιησού είναι ένα σύμβολο ντροπής και νίκης. Ας μην ξεχνάμε την προσβολή και την ταπείνωση που υπέστη ο Ιησούς. Σύρθηκε μπροστά σε πολιτικές και θρησκευτικές αρχές σαν ένας κοινός εγκληματίας. Τον γελοιοποίησαν, Τον έφτυσαν και Τον χτύπησαν. Ο σταυρός γι' Αυτόν ήταν ταπείνωση, αφού ο Ιουδαϊκός νόμος αναφέρει ότι όταν ένα σώμα βρίσκεται κρεμασμένο πάνω σ' ένα δέντρο αυτό θεωρείται αναθεματισμένο. Έτσι ο Γιος του Θεού πέθανε πάνω σ' ένα σταυρό ντροπιασμένος και ταπεινωμένος. Όμως, αν και όλα έγιναν έτσι, ο σταυρός είναι μία εικόνα νίκης.

Πάνω στο σταυρό, ο Χριστός έδωσε μάχη υπέρ του ανθρώπου και τη νίκησε. Ο αθώος αμνός του Θεού σφαγιάστηκε άδικα πληρώνοντας την ποινή του θανάτου. Με τη θέλησή Του, πήρε επάνω Του όλες τις αμαρτίες μας και πλήρωσε την ποινή που Του είχε επιβληθεί. Πέθανε μαρτυρικά σταματώντας εκεί την κατάρα του αιώνιου θανάτου που είχε επιβληθεί στο ανθρώπινο γένος. Όλοι όσοι ακολουθούν τον Ιησού έχουν ελευθερωθεί από την αμαρτία, σώθηκαν από τον αιώνιο θάνατο και τώρα ζουν. Έτσι ο σταυρός έγινε ένα σύμβολο νίκης!

Η Εκκλησία οφείλει να συνειδητοποιήσει ότι στο σταυρό δεν βασίζεται μόνο η πίστη μας, αλλά ότι η σωτηρία μας ΕΙΝΑΙ ο σταυρός. Είθε ο Θεός να βοηθήσει την εκκλησία να μην ξεχνά αυτό το σημαντικό μήνυμα του σταυρού, που πρέπει επειγόντως να δοθεί σ' έναν κόσμο που καθημερινά χάνεται και πεθαίνει. Δεν υπάρχει άλλη λύση σωτηρίας για τον κόσμο μας. Δεν υπάρχει άλλο εναλλακτικό σχέδιο. Μέσω του σταυρού φανερώθηκε η δύναμη του Θεού σ' αυτόν τον κόσμο.

Ας δούμε όμως και το ρόλο του Χριστιανού μπροστά στο σταυρό. Εμείς, σαν άτομα, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η σωτηρία έρχεται μόνο μέσω του σταυρού. Όσοι πιστεύουμε το μήνυμα του σταυρού θα έχουμε αιώνια ζωή γιατί και η αμαρτία και ο θάνατος δεν μας εξουσιάζουν πια. Ο σταυρός είναι ο μόνος τρόπος σωτηρίας. Ένας σταυρός που σώζει μπορεί να φαίνεται ανόητο στα μάτια του κόσμου….όμως έτσι είναι. Κανένας άλλος τρόπος σωτηρίας δεν αναφέρεται στην Αγία Γραφή.

Ο Χριστιανός πρέπει να αγαπήσει το σταυρό και να τον δεχτεί σαν κάτι που του ανήκει, που είναι δικό του. Ο σταυρός του Ιησού πρέπει να γίνει και δικός μας σταυρός. Ο Ιησούς είπε : *"όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του κι ας με ακολουθεί."* (Ματθ.16:24). Κάθε Χριστιανός έχει ένα σταυρό που είναι ο σταυρός στον οποίο σταυρώθηκε ο Χριστός. Ο Παύλος γράφει : «έχω πεθάνει στο σταυρό μαζί με το Χριστό. Και δε ζω πια εγώ, αλλά ζει στο πρόσωπό μου ο Χριστός» (Γαλ.2:20). Η εκκλησία αποτελείται από σταυρωμένους ανθρώπους. Εάν δεν καταλαβαίνουμε ότι είμαστε σταυρωμένοι με το Χριστό, τότε έχουμε χάσει το νόημα της νικηφόρας Χριστιανικής ζωής.

Αδελφοί μου, εάν έχουμε πεθάνει με το Χριστό, γιατί ενεργούμε και δείχνουμε το αντίθετο; Γιατί είμαστε τόσο πολύ προσκολλημένοι σ' αυτή τη ζωή; Γιατί αναμειγνυόμαστε με τον κόσμο, ενώ δεν είμαστε απ'αυτό τον κόσμο; Το πολίτευμά μας βρίσκεται αλλού. Τρέχουμε τον αγώνα που υπάρχει μπροστά μας με τη δύναμη του σταυρού. Ο σταυρός του Χριστού γίνεται δικός μας σταυρός.

Η προσευχή μας ας είναι: Ιησού Χριστέ θέλω να ζήσω τη δική σου ζωή σηκώνοντας το σταυρό Σου!

Ο Χριστός μάς προσκαλεί να Τον πλησιάσουμε

Οι ευλογίες της επικοινωνίας μας με τον Κύριο είναι απίστευτες. Όταν κατοικούμε μέσα Του και Εκείνος μέσα μας, το ενδεχόμενο του τι μπορεί να συμβεί μέσα από εμάς μετριέται από την ένδοξη φύση Του και τις άπειρες πηγές Του. Άλλωστε, μιλάμε για τον Υιό του Θεού μέσα στον Οποίον κατοικεί όλη η πληρότητα του Θεού (Κολ. 1:19). Είναι γεμάτος από δημιουργική δύναμη που διαρκεί (Κολ. 1:16-17, Εβρ. 1:3), γεμάτος από ζωή και φως (Ιωαν. 1:4-5), από χάρη και αλήθεια (Ιωαν. 1:14), από αγάπη και έλεος (Εφεσ. 3:19, Ματθ. 9:36). Αυτός ο Ίδιος είναι *"η Οδός, η Αλήθεια, και η Ζωή"* (Ιωαν. 14:6). Είναι *"το Άλφα και το Ωμέγα, η Αρχή και το Τέλος, ο Πρώτος και ο Έσχατος"* (Αποκ. 22:13). Είναι ο Καλός μας Ποιμένας (Ιωαν. 10:11), ο Σωτήρας μας (4:42), ο Αρχηγός και Τελειοποιητής της πίστης μας (Εβρ. 12:2).

Αν και οι χαρακτηρισμοί μπορούν να συνεχιστούν, ακόμη και αυτές οι μικρές αναφορές πρέπει να μας υπενθυμίζουν ότι εξαιτίας του τι είναι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, και εξαιτίας του τι είναι ικανός να κάνει, μπορούμε να περιμένουμε απόλυτα ότι η σχέση μας μαζί Του θα επηρεάσει αποφασιστικά τη ζωή μας και τη διακονία μας.

"Πλησιάστε το Θεό και θα σας πλησιάσει κι Εκείνος".

Ιακ.4:8

Η Αρετή της Ταπεινοφροσύνης

Η ταπεινοφροσύνη είναι η ζωή και η ψυχή της ευσέβειας, η βάση και η υποστήριξη κάθε αρετής και καλού έργου, ο καλλίτερος φύλακας και η ασφάλεια όλης της άγιας τρυφερότητας. Σου συνιστώ να κάνεις την ταπεινοφροσύνη σταθερό θέμα της καθημερινής σου αφιέρωσης, επιθυμώντας διακαώς να μην σκέφτεσαι καμία μέρα ασφαλή ή πιθανή να τελειώσει καλά, στην οποία δεν θα έχεις πρώτα ταπεινώσει τον εαυτό σου ενώπιον του Θεού και δεν θα Τον έχεις καλέσει να σε μεταφέρει κατά τη διάρκεια της ημέρας στην άσκηση ενός πράου και ταπεινού πνεύματος.

Η ταπεινοφροσύνη δεν αποτελείται από το να έχουμε μια χειρότερη εικόνα για τον εαυτό μας από ό,τι αξίζουμε, ή να ταπεινώνουμε τον εαυτό μας χαμηλότερα από ό,τι πραγματικά είμαστε, αλλά βασίζεται στην αληθινή και δίκαιη αίσθηση της αδυναμίας μας, της κατάντιας μας και της αμαρτίας. Αυτός που αισθάνεται σωστά και ζει μ'αυτή την αίσθηση της κατάστασής του, βιώνει στην ταπεινοφροσύνη.

Πρέπει να εξασκήσεις την ταπεινοφροσύνη, όπως ένας νέος αρχάριος που έχει τόσα να μάθει, ώστε να μπορεί να μαθαίνει λίγα κάθε φορά, και με μεγάλη δυσκολία. Πρέπει να υπολογίσεις ότι δεν έχεις μόνο να μάθεις την ταπεινοφροσύνη, αλλά να είσαι ευχαριστημένος να προχωράς σαν μαθητής όλο σου τον καιρό, προσπαθώντας για υψηλότερους βαθμούς, εξασκώντας κάθε μέρα πράξεις ταπεινοφροσύνης, καθώς κάθε μέρα εξασκείσαι σε πράξεις αφιέρωσης.

Για να τα πας καλά με την εξάσκηση της ταπεινοφροσύνης, πρέπει να θεωρήσεις δεδομένο ότι είσαι υπερήφανος, ότι όλη σου η ζωή, είτε λίγο είτε πολύ, έχει μολυνθεί από υπερηφάνεια. Πρέπει επίσης να πιστεύεις, ότι η μεγαλύτερη αδυναμία σου είναι ότι η καρδιά σου είναι επιρρεπής στην υπερηφάνεια, ότι σε κλέβει τόσο πολύ, ώστε έχεις λόγο να παρακολουθείς και να υποπτεύεσαι τον ερχομό της σε όλες σου τις πράξεις!

Δεν υπάρχει τέτοιο ελάττωμα που να είναι τόσο βαθειά ριζωμένο στη φύση μας, ή που να παίρνει τόσο συνεχή φροντίδα από ο,τιδήποτε σκεφτόμαστε ή κάνουμε, από την υπερηφάνεια. Δύσκολα να βρεις στον κόσμο κάτι που επιθυμούμε ή χρησιμοποιούμε, ή οποιαδήποτε πράξη, ή καθήκον ζωής, που η υπερηφάνεια να μην μπορεί να το πιάσει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Από τη στιγμή που αρχίζουμε να προσφέρουμε τον εαυτό μας στο Θεό, δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι για ο,τιδήποτε, που να μην έχει σχέση με την υπερηφάνεια ώστε να μετανοήσουμε.

Αν είναι δύσκολο να παραδεχθείς αυτή τη γνώμη για τον εαυτό σου, και δεν τον βάλεις ανάμεσα σ'αυτούς που επιθυμούν να θεραπευθούν από την υπερηφάνεια, μπορείς να είσαι σίγουρος, ότι είναι πια ώρα να εκζητήσεις την ταπεινοφροσύνη σου. Μπορείς να έχεις το μεγαλύτερο αποδεικτικό σημάδι υπερηφάνειας, όταν σκεφτείς ότι είσαι αρκετά ταπεινός!! Αυτός που νομίζει ότι αγαπά το Θεό, δείχνει στον εαυτό του ότι είναι τελείως ξένος μ' αυτό το άγιο πάθος.

"Ναι, έλα Κύριε Ιησού!"

Ο προσεκτικός μαθητής των Γραφών δε μπορεί να αποφύγει την πεποίθηση ότι από την ώρα που ο Κύριός μας αναλήφθηκε από το μέσον των μαθητών Του, βρίσκεται σε μία κατάσταση προσμονής για την επανεμφάνιση του Χριστού. Όταν κατέβηκαν οι μαθητές στον τάφο του Ιησού, άφησαν αυτή την προσμονή τους ως πολύτιμη κληρονομιά σ' εκείνους οι οποίοι θα ακολουθούσαν.

Για παράδειγμα, οι Θεσσαλονικείς περιγράφονταν σαν αυτοί που *"επιστρέψαν στο Θεό από τα είδωλα για να υπηρετούν ένα Θεό ζωντανό και αληθινό, και να προσμένουν τον Υιό Του από τους ουρανούς, που Τον ανέστησε από τους νεκρούς, τον Ιησού, που μας ελευθέρωσε από την μέλλουσα οργή"* (Α'Θεσ. 1:9-10). Αυτοί οι πρώτοι χριστιανοί ήταν που περίμεναν τον Ιησού να έρθει από τον ουρανό.

Είπε στους μαθητές Του, όταν μιλούσε για το Δεύτερο Ερχομό Του: *"Όσον αφορά όμως εκείνη την ημέρα και την ώρα κανείς δεν τις ξέρει, ούτε οι άγγελοι των ουρανών ούτε ο Υιός παρά ο Πατέρας μόνος"* (Ματθ. 24:36), και πάλι: *"Δεν ανήκει σ' εσάς να γνωρίσετε χρόνους ή καιρούς που ο Πατέρας έθεσε στη δική του εξουσία"* (Πράξ. 1:7).

Γι' αυτό το λόγο, δεν αποκαλύφθηκε ούτε στους Αποστόλους το πότε θα ερχόταν πάλι, αλλά διδάχθηκαν και οδηγήθηκαν να διδάσκουν και άλλους να Τον εκζητούν συνεχώς. Και καθώς η εκκλησία σε όλες τις γενιές αποτελεί το σώμα και τη νύφη του Χριστού, είναι σωστή η στάση της νύφης να περιμένει συνεχώς για τον ερχομό του Γαμπρού.

Ο Πατέρας έχει προστατεύσει πολύ προσεκτικά ενάντια στην πιθανότητα της γνώσης της ακριβούς ώρας της Επιστροφής του Κυρίου μας. Εύχεται να γίνει αυτή η επιθυμία το λαμπρό αντικείμενο της χριστιανικής ελπίδας. Ενώ αποσπά τη συνεχή προσοχή μας, θα μας διαχωρίσει από τις συμμαχίες με τον κόσμο, θα μας προστατεύσει μέσα στις συγκρούσεις του και θα μας διατηρήσει σε στενή και προσφιλή σχέση μαζί Του.

"Ναι, έρχομαι γρήγορα" ήταν τα τελευταία λόγια που μας παραθέτει η Αγ.Γραφή που ειπώθηκαν από τα χείλη του Χριστού (Αποκ,. 22:20). Αλλά, αλίμονο, πόσο μεγάλος αριθμός μαθητών Του έχουν σταματήσει να Τον περιμένουν, και ίσως, ακόμη και να σταμάτησαν να Τον επιθυμούν! Εάν είμαστε αυτοί που θα έπρεπε να είμαστε, η σφοδρή απόκριση θα βγει από τα χείλη μας: "Ναι, έλα Κύριε Ιησού!"

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε τρεις μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης:Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Παλαιότερα τεύχη της Εσχάτης Σάλπιγγας, μπορείτε να βρείτε στον σύνδεσμο :

https://heraldofhiscoming.org/index.php/read-the-herald/other-languages/428-other-languages/greek/4406-greek-edition

Παράκληση όπως οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :
Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου
Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας
E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Οδήγησε το παιδί σου στο Χριστό

Σ' αυτές τις μέρες που το κακό αφθονεί, είναι πολύ σοφό να φέρνουμε αγόρια και κορίτσια στο Χριστό από τη νεαρή τους ακόμα ηλικία. Οι χριστιανοί γονείς πρέπει να βρίσκονται σε ετοιμότητα για το μεγάλο προνόμιο και τη σοβαρή υπευθυνότητα που έχουν το να φέρουν τους δικούς τους γιους και κόρες στο Χριστό. Δεν υπάρχει συγκεκριμένη ώρα ή όριο ηλικίας. Ένα παιδί είναι αρκετά ώριμο να γίνει χριστιανός όταν συνειδητοποιεί ότι η αμαρτία είναι ενάντια στο Θεό, και ότι εξαιτίας της αμαρτίας, είναι χαμένο και χρειάζεται να σωθεί γιατί ο Ιησούς πέθανε για να το σώσει.

Παρακάτω είναι μερικές συμβουλές στο να οδηγήσουμε σωστά τα παιδιά μας στο Χριστό :

1. Συνειδητοποίησε ότι το παιδί πρέπει να γάξει το Χριστό στη ζωή του όσο πιο νωρίς γίνεται. Όταν το αγόρι ή το κορίτσι φαίνεται καθαρά να καταλαβαίνει τη διαφορά μεταξύ σωστού και λάθους και είναι ικανό πραγματικής μετάνοιας για τα μικρά του λάθη στο σπίτι, τότε μπορείς να κάνεις τις κατάλληλες ενέργειες για να διευκρινίσεις τα συναισθήματα που έχει το παιδί για την αμαρτία και το Σωτήρα.

2. Πάρε σοβαρά και επωφελήσου από τις ερωτήσεις που ρωτά ένα παιδί σχετικά με τον Σωτήρα και το σχέδιο της σωτηρίας.

3. Πρόσεξε τις ευκαιρίες και ετοιμάσου να συμβουλεύσεις και να δεχθείς την απόφαση για το Χριστό, όταν το παιδί δείχνει ανήσυχο να Τον εμπιστευθεί για σωτηρία. Να είσαι έτοιμος να τον ή την βοηθήσεις να κάνουν μια ειλικρινή αφιέρωση, με απλή πίστη, προς τη χάρη του Θεού που σώζει εν Χριστώ.

4. Προσευχήσου για το παιδί σου και να είσαι σε επαγρύπνηση για κάθε φανέρωση της δύναμης του Αγίου Πνεύματος. Ένα παιδί δεν πρέπει ποτέ να νιώσει ότι υπάρχει "μια συγκεκριμένη ηλικία" στην οποία μπορεί να γίνει χριστιανός. Οι γονείς πρέπει να διδάσκουν τις αλήθειες για την αμαρτία και για τον Σωτήρα και όταν το Άγιο Πνεύμα εργαστεί στην καρδιά του παιδιού, τότε ο γονέας μπορεί να κατευθύνει με αγάπη το παιδί στην αποδοχή του Χριστού.

Αφοσίωση στο Χριστό

"Αν κάποιος θέλει πίσω Μου να έρθει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει το σταυρό".

Υπάρχει διαφορά μεταξύ της αφοσίωσης σε αρχές και της αφοσίωσης σ' ένα πρόσωπο. Εκατοντάδες άνθρωποι σήμερα αφοσιώνονται σε διάφορες αλήθειας και σε σκοπούς. Ο Ιησούς Χριστός ποτέ δε μας ζήτησε να αφοσιωθούμε σ' ένα σκοπό ή σ' ένα δόγμα. Μας ζητά να αφοσιωθούμε σ' Αυτόν, να παραιτηθούμε από τα δικαιώματά μας και να παραδοθούμε τελείως σ' Αυτόν, σηκώνοντας το σταυρό μας καθημερινά. Ο σταυρός που μας ζητά ο Ιησούς να σηκώσουμε, δεν έχει να κάνει με το να δοκιμαστεί κάποιος για χάριν των πεποιθήσεών του, διότι θα δοκιμαστεί, είτε είναι χριστιανός, είτε όχι! Ούτε έχει να κάνει με το να δοκιμαστεί χάριν των πεποιθήσεών του, γιατί κάποιος μπορεί να πάει στο μαρτύριο για τις αρχές του, χωρίς ούτε μια φλόγα της χάρης του Θεού στην καρδιά του. Ο Παύλος λέει: *"... και αν παραδώσω το σώμα μου, για να καώ, αλλά αγάπη δεν έχω, τίποτα δεν ωφελούμαι"* (Α΄Κορ. 13:3). Τότε τί είναι ο σταυρός; Ο σταυρός μας είναι κάτι που έρχεται μόνο από την ιδιαίτερη σχέση του μαθητή με τον Ιησού. Είναι ένα σημάδι ότι έχουμε απαρνηθεί τα δικαιώματά μας ως προς τον εαυτό μας και ότι είμαστε αποφασισμένοι να διακηρύξουμε ότι δεν ανήκουμε πλέον σ' εμάς, και έχουμε παραδώσει για πάντα τα δικαιώματά μας ως προς τον εαυτό μας για χάριν του Ιησού Χριστού.

Κερδισμένη νίκη

Το "ταμείο" μας είναι ο τόπος όπου αποκτάται η καθοριστική νίκη. Ο εχθρός χρησιμοποιεί όλη του τη δύναμη για να κάνει τον χριστιανό, ν' αγνοήσει την προσευχή. Γνωρίζει ότι όσο θαυμαστό και αν είναι το κήρυγμα, όσο θελκτική η διακονία, όσο χρήσιμη η επίσκεψη του ποιμένα, κανένα απ' όλα αυτά δεν μπορεί να ζημιώσει τον σατανά, όσο η αποδυνάμωση της ζωής της προσευχής μας, γιατί ξέρει ότι τα πάντα εξαρτώνται από τη δύναμη της προσευχής.

Το παιδί του Θεού μπορεί να κατακτήσει οτιδήποτε με την προσευχή. Υπάρχει καμία αμφιβολία γιατί ο σατανάς κάνει ό,τι περνά απ' το χέρι του προκειμένου ν' αρπάξει αυτό το όπλο από τον χριστιανό, ή να τον εμποδίσει να το χρησιμοποιήσει; Ευτυχισμένος είναι ο ήρωας της πίστης, που μέσα απ' όλα, φροντίζει να κρατά σφιχτά και να χρησιμοποιεί το όπλο του. Όπως ο Κύριός μας στη Γεθσημανή, όσο πιο βίαια επιτίθετο ο εχθρός, τόσο πιο ένθερμα ο Κύριός μας προσευχόταν και δε σταμάτησε μέχρι να πάρει τη νίκη!

Προσευχηθείτε για εργάτες στο θερισμό του Κυρίου

Όπως ο Κύριός μας σπλαχνίστηκε τα πλήθη, διότι ήταν εξαντλημένα, πεινασμένα, και σκορπισμένα σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα (Ματθ. 9: 36-38), έτσι και η εκκλησία θα πρέπει να δει τα εκατομμύρια των κατοίκων της γης, απογόνους του Αδάμ, ψυχικά κουρασμένους, ζώντας στο σκοτάδι, δυστυχισμένους και αμαρτωλούς και θα πρέπει να σπλαχνιστεί, και ν' αρχίσει να προσεύχεται στον Κύριο του θερισμού για να στείλει εργάτες στον θερισμό Του.

Είναι μεγάλος ο θερισμός; Είναι λίγοι οι εργάτες; Ω, μακάρι ένα τεράστιο κύμα προσευχής να σαρώσει την εκκλησία ζητώντας από το Θεό να στείλει ένα μεγάλο στρατό εργατών στα χωράφια του θερισμού της γης!

«Ο καιρός είναι λίγος!»

Η λέξη που εννοείται σαν «καιρός» σημαίνει το χρόνο των ευκαιριών, το χρόνο που χρειάζεται για να κάνεις αυτό που πρέπει. Η λέξη που εννοείται σαν «λίγος» σημαίνει «κάτι μαζεμένο», «περιορισμένο», δηλαδή, πολύ περιορισμένο, και γι' αυτό, υπάρχει μεγάλη ανάγκη να διατηρηθεί και να βελτιωθεί στο έπακρο. Και ο χρόνος των ευκαιριών που έχουμε στη διάθεσή μας για να κάνουμε τα πολύ σημαντικά πράγματα που πρέπει να γίνουν πριν μεταβούμε στην αιωνιότητα, είναι εξαιρετικά περιορισμένος.

Εάν κανείς αναλογιστεί πόσα πράγματα μεγάλης σημασίας έχει να κάνει σωστά, πριν κλείσει τα μάτια του σ' αυτόν τον κόσμο και πάει να συναντήσει το Θεό στον άλλο κόσμο, λογικά θα φωνάξει δυνατά ότι «Ο καιρός είναι λίγος!»

Ο μέσος όρος των ανδρών και ο μέσος όρος των γυναικών φαίνεται να σκέφτεται πως οτιδήποτε άλλο μπορεί να είναι σπάνιο, αλλά από χρόνο υπάρχει άφθονος!. Όχι, όχι, όχι. «Ο καιρός είναι λίγος!» Οι μέρες των ευκαιριών πετούν πιο γρήγορα κι' από αεροπλάνο. Οι χαμένοι άνθρωποι σκέφτονται ότι υπάρχει πολύς καιρός για να μετανοήσουν και να σωθούν. Οι χριστιανοί νομίζουν ότι υπάρχει πολύς χρόνος για να προετοιμαστούν για τον ερχομό του Κυρίου. Αυτός που ευαγγελίζει ψυχές θεωρεί ότι υπάρχει πολύς χρόνος για να το κάνει αυτό. Αλλά μια για πάντα, ο Θεός βροντοφωνάζει τις λέξεις του κειμένου: «Ο καιρός είναι λίγος!»

Πολλοί νομίζουν ότι υπάρχει πολύς χρόνος μέχρι να σωθούμε. Όμως δυστυχώς δεν υπάρχει. «Ο καιρός είναι λίγος», πολύ λίγος. Εάν κάτι πρέπει να γίνει για να διασφαλιστεί η σωτηρία μας, πρέπει να γίνει γρήγορα. Αν δεν γίνει γρήγορα, δε θα γίνει ποτέ. Αν δεν σωθείς γρήγορα, ποτέ δεν θα σωθείς.

Ακριβώς πόσος χρόνος υπάρχει μέχρι να σωθεί καθένας μας, κανείς δεν μπορεί να το γνωρίζει. Μπορεί να είναι λίγες βδομάδες, μπορεί λίγες ώρες, ή λίγα λεπτά ή λίγοι παλμοί, αλλά στην καλλίτερη περίπτωση «ο καιρός είναι λίγος», πολύ, πολύ λίγος.

Κατά δεύτερον, ο καιρός είναι λίγος για να κάνεις αρκετή προετοιμασία για την αιωνιότητα. Η προετοιμασία για την αιωνιότητα δεν τελειώνει με το να σωθείς. Μετά τη λήψη της πλήρους άφεσης των αμαρτιών, της αναγεννήσεως και του να γίνει κάποιος αληθινό παιδί του Θεού, πρέπει να εργαστεί πολύ για την ηθική και πνευματική προετοιμασία για τον ουρανό, για την αιωνιότητα, για την αιώνια συντροφιά με το Θεό Πατέρα και τον Ιησού Χριστό. Δεν πρέπει να χάνουμε λοιπόν ούτε μία ώρα.

Τρίτον, ο χρόνος είναι λίγος για να κερδίσουμε ψυχές. Ω, πόσο μεγάλη σπουδαιότητα είναι να κερδίζονται ψυχές, να σώζεται κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί. Ω, η επείγουσα κραυγή του Θεού: «Ο καιρός είναι λίγος!».

Καταλαβαίνεις πόση αμέτρητη αξία έχει στα μάτια του Θεού μια ψυχή; Καταλαβαίνεις τη φριχτή κατάπτωση και την αγωνία μιας ψυχής που είναι χαμένη, αιώνια χαμένη; Συνειδητοποιείς την απερίγραπτη χαρά και την ασύλληπτη δόξα της ψυχής που έχει σωθεί; Το να κερδίζεις ψυχές είναι το ανώτερο από κάθε άλλη ασχολία, και είναι καθήκον του καθενός μας να κάνει.

Ας μη χαθεί λοιπόν ούτε ένας χρόνος, ούτε μια βδομάδα, ούτε μια μέρα, ούτε ένα λεπτό! Υπάρχουν ψυχές για να σωθούν σε κάθε ευκαιρία, και ο καιρός για να το κάνουμε είναι λίγος. Ας εγερθούμε και ας ενεργήσουμε άμεσα. Εάν δεν έχεις σωθεί, να σωθείς σήμερα έτσι ώστε να συμμετάσχεις και συ στο ένδοξο έργο της σωτηρίας των ανθρώπων που βρίσκονται γύρω σου.

Τέταρτον, ο καιρός γι' αυτό το θαυμαστό και υπέροχο έργο της προσευχής είναι περιορισμένος. Υπάρχουν κάποια μεγάλα πράγματα που πρέπει να γίνουν με την προσευχή, και πρέπει να γίνουν τώρα ή ποτέ. Υπήρξαν μεγάλα πράγματα που έπρεπε να γίνουν με την προσευχή χθες, αλλά δεν αρπάξαμε την ευκαιρία. Ο καιρός είναι λίγος, και τώρα φεύγει, χάνεται για πάντα! Και το σήμερα σύντομα θα γίνει χθες και οι ευκαιρίες του επίσης θα χαθούν μια για πάντα, και το ίδιο ισχύει και με το αύριο και όλες τις μέρες που έρχονται για το μικρό διάστημα της υπολειπόμενης ζωής μας. Όλα φεύγουν για πάντα! Ω, δεν ακούς το Θεό να σου φωνάζει: **«Ο καιρός είναι λίγος! Ο καιρός είναι λίγος!»**

Προσευχήσου για αγάπη

"... Κι εσάς ο Κύριος είθε να σας αυξήσει και να σας κάνει να περισσέγετε στην αγάπη ο ένας προς τον άλλο και προς όλους, καθώς ακριβώς και εμείς έχουμε προς εσάς, ώστε να στηρίξει τις καρδιές σας άμεμπτες μέσα στην αγιοσύνη..." (Α΄ Θεσ. 3:12-13).

Τι προσευχή! Ο Κύριος να τους κάνει να περισσέγουν στην αγάπη ο ένας προς τον άλλον, όπως ακριβώς ο Παύλος έκανε προς αυτούς, ώστε ο Κύριος να ενδυναμώσει τις καρδιές τους άμεμπτες μέσα στην αγιοσύνη. Χωρίς αγάπη, αυτό ήταν αδύνατο. Μόνο με τη δύναμη του Θεού θα μπορούσαν να ενδυναμωθούν οι καρδιές τους για μια ζωή αληθινής αγιότητας και αγάπης προς τους αδελφούς. Ας χρησιμοποιούμε αυτή την προσευχή συχνά, τόσο για εμάς τους ίδιους όσο και για όλους τους άλλους γύρω μας. Προσεύχεσαι για αγιότητα; Τότε δείξε την με μία καρδιακή αγάπη προς τους αδελφούς!

Στην Β΄ Θεσσαλονικείς 3:5 διαβάζουμε: *"...Και ο Κύριος να κατευθύνει τις καρδιές σας στην αγάπη του Θεού..."*. Ναι, αυτό είναι που ο Κύριος Ιησούς θα κάνει για εμάς - να μας δώσει μια καρδιά πάντα κατευθυνόμενη στην αγάπη του Θεού. Κύριε, με τη μεγάλη Σου αγάπη, βάλε μου μια καρδιά αγάπης!

Αυτές οι προσευχές του Παύλου μάς δίνουν άφθονο υλικό για σκέψη και προσευχή. Πάρε χρόνο για ν' αφήσεις αυτές τις ουράνιες σκέψεις να μεγαλώσουν στην καρδιά σου. Όπως ο ήλιος προσφέρει ελεύθερα το φως και τη ζέστη του στο χορτάρι και στα σιτηρά, ώστε να μεγαλώσουν και να παράγουν καρπό, έτσι και ο Θεός πολύ περισσότερο θέλει να μας δώσει την αγάπη Του που να μεγαλώνει διαρκώς. Ω, χριστιανέ, αν νοιώθεις ότι δε μπορείς να προσευχηθείς, πάρε αυτές τις λέξεις της ουράνιας αγάπης και μελέτησέ τες στην καρδιά σου. Θ' αποκτήσεις τότε μια δυνατή αίσθηση και μια βεβαιότητα του τι ο Θεός μπορεί να κάνει για σένα. Θα σε κάνει να αφθονείς στην αγάπη και να ενδυναμώνεται η καρδιά σου για να ζεις ενώπιόν Του με αγιοσύνη και αγάπη προς τους αδελφούς.

Κύριε, δίδαξέ με έτσι να προσεύχομαι!

"Το δικό μας πολίτευμα υπάρχει στους Ουρανούς, από όπου και περιμένουμε Σωτήρα τον Κύριο Ιησού Χριστό, ο Οποίος θα μετασχηματίσει το σώμα της ταπείνωσής μας σε σύμμορφο με το σώμα της δόξας Του κατά την ενέργειά Του στο να δύναται Αυτός ακόμη και να υποτάξει στον εαυτό Του τα πάντα"
(Φιλιπ. 3:20-21).

Όταν ο Θεός εμφανίζεται δυναμικά στην Εκκλησία Του

Οι Χριστιανοί σε όλο τον κόσμο προσεύχονται για αναζωπύρωση. Όμως τι ακριβώς σημαίνει «αναζωπύρωση»; Μερικοί νομίζουν ότι είναι μία πολύ μεγάλη συνάθροιση ή μία πετυχημένη ευαγγελιστική εκστρατεία. Άλλοι πάλι νομίζουν ότι είναι η ενθάρρυνση που δέχονται οι Χριστιανοί στο να ανανεώσουν την αφιέρωσή τους στον Κύριο. Σίγουρα πρέπει να προσευχόμαστε για αναζωπύρωση, όμως τι είναι αυτό για το οποίο προσευχόμαστε και για ποιο λόγο;

Αν και πολλά μπορούν να ειπωθούν για το τι ακριβώς σημαίνει αναζωπύρωση, εμένα μου αρέσει μία μικρή και απλή περιγραφή : Αναζωπύρωση έχουμε όταν ο Θεός εμφανίζεται με δύναμη στην εκκλησία Του. Η αλήθεια είναι ότι ο Θεός είναι πάντα παρών όταν ο λαός Του μαζεύεται στο όνομά Του. Όμως πολύ συχνά η παρουσία Του μένει απαρατήρητη. Μπορεί να μαζευόμαστε στην εκκλησία και να λατρεύουμε το Θεό να ακούμε το κήρυγμα και να έχουμε συναναστροφή ο ένας με τον άλλο, αλλά μετά φεύγουμε χωρίς πραγματικά να έχουμε νοιώσει το Θεό ανάμεσά μας. Όταν όμως ο λαός του Θεού συνειδητοποιεί ότι ο Θεός είναι ανάμεσά τους, τότε τα πάντα αλλάζουν. Η συνάθροισή μας, η οικογενειακή μας ζωή, οι ευαγγελιστικές μας προσπάθειες και η προσωπική μας ζωή αφιέρωσης αλλάζει ριζικά όταν ο Θεός εμφανίζεται δυναμικά στην εκκλησία Του.

Προσευχή για αναζωπύρωση σημαίνει προσευχή ν' ανοίξουν τα μάτια του λαού του Θεού. Κύριε, βοήθησέ μας να δούμε τον Ιησού! Άνοιξε τα μάτια της καρδιάς μας, ώστε να μπορέσουμε να Σε δούμε και να νοιώσουμε την παρουσία Σου στη ζωή μας.

Εκεί που εκδηλώνεται η παρουσία Του, η δόξα του Θεού είναι εμφανής και τα αποτελέσματα είναι εμφανή. Ταπείνωση και ζήλος είναι τα χαρακτηριστικά των πιστών γιατί έχουν δει τη δύναμή Του και συνειδητοποιούν την εξουσία Του στη γη. Εκεί που είναι η παρουσία του Θεού, κυριαρχεί η σοφία και η ειρήνη κάτω από την καθοδήγησή Του. Οι πιστοί παίρνουν τη νίκη πάνω σε συνήθειες και συναισθηματισμούς που τους κρατούσαν αιχμαλώτους για χρόνια. Σχέσεις που ήταν κλονισμένες για χρόνια θεραπεύονται και ζωές μεταμορφώνονται, ενώ η χαρά πλημμυρίζει τις καρδιές των πιστών. Οι δυνάμεις του σκότους αναγκάζονται να υποχωρήσουν. Στην παρουσία του Θεού πολλοί ζητούν το όνομα του Ιησού και βρίσκουν το δρόμο που οδηγεί στη σωτηρία.

Μήπως όλα αυτά μοιάζουν για αναζωπύρωση; Σ' εμένα ναι. Προσεύχομαι να μεγαλώσει η πείνα μου για την Παρουσία Του στη ζωή μου, την οικογένειά μου, την εκκλησία μου και καθώς ο Θεός απαντά αυτή την προσευχή, θα αρχίσουμε να βλέπουμε τη δύναμη του Κυρίου να εκδηλώνεται ανάμεσα στο λαό Του.

Και τότε θα είναι που η νυσταγμένη μας αδιαφορία θα εξαφανιστεί κάτω από τον ανατέλλοντα ήλιο. Η επίμονη πεισματάρικη θέλησή μας θα κάμψει και τα μάγουλά μας θα γεμίσουν δάκρυα, καθώς θα κοιτάξουμε πίσω στα χρόνια που σπαταλήσαμε, όπου η υπηρεσία μας ήταν με μισή καρδιά. Τότε και τα πιο συντηρητικά μέλη θα πλημμυριστούν από ένα νέο πάθος και ζήλο να μιλήσουν στους γύρω τους, στους φίλους και τους γείτονές τους για τη νέα εν Χριστώ ζωή.

Δεν πρόκειται να χρειαστεί να κάνουμε κηρύγματα γύρω από τα δέκατα, γιατί θα φέρνουμε τα δέκατα και τα δώρα μας χωρίς καν να μας ζητηθεί. Οι συναθροίσεις συμπροσευχής θα είναι πλημμυρισμένες από πιστούς. Η Εκκλησία θα έχει πια αναζωπυρωθεί και ο κόσμος μας θα ευαγγελιστεί!

Η Πεντηκοστή ήταν για την Εκκλησία και όχι μόνο για τον Πέτρο Σίμωνα και τους εκατόν είκοσι μαθητές. Είθε να ζούσαμε σήμερα την εμπειρία μίας ακόμα Πεντηκοστής που θα αλλάξει τον κόσμο μας σήμερα και που η Παρουσία του Κυρίου μας θα πλημμυρίσει τις καρδιές μας, τις εκκλησίες μας, τον κόσμο μας!

Νηστεία με προσευχή

Η καρδιά και το πνεύμα εξοπλίζονται για τη μάχη με τις σατανικές δυνάμεις μέσα από την προσευχή και τη νηστεία. Αν η προσευχή αμελείται, τότε το πνεύμα ατονεί. Τίποτε δε μπορεί να αντικαταστήσει τη νηστεία και την προσευχή.

Μερικοί είναι τόσο απασχολημένοι στη χριστιανική διακονία που δε δίνουν χρόνο για προσευχή και έτσι γίνονται αδύναμοι.

Τι θα σκεφτόσουν για έναν ξυλοκόπο αν έλεγε ότι ήταν τόσο πολύ απασχολημένος να κόβει δένδρα, ώστε δεν είχε χρόνο ν' ακονίσει το τσεκούρι του; Η εσωτερική νίκη ενάντια στον εχθρό αποκτάται στην προσευχή, πριν παρουσιαστεί «στα φανερά». Αυτός που αγωνίζεται στα γόνατα με τον εχθρό, πριν σταθεί να τον αντιμετωπίσει, διαπιστώνει ότι έχει ήδη χτυπηθεί και η νίκη έχει κερδηθεί.

Εάν θέλουμε να έχουμε ένα εξαιρετικό, άγρυπνο, δυνατό πνεύμα, υπάρχουν κάποια πράγματα που πρέπει ν' απαρνηθούμε, πράγματα που φαίνονται σωστά, αλλά που έχουν μια αδρανή, αθόρυβη επιρροή επάνω στο πνεύμα. Εδώ είναι που πρέπει η καρδιά να πειθαρχήσει. Υπάρχουν επιθυμίες της καρδιάς για θεμιτά πράγματα, που αν παραδοθούμε σ' αυτές, θ' αρχίσουμε να μην είμαστε τόσο άγρυπνοι στην πνευματική ζωή και θα γινόμαστε όλο και πιο ακατάλληλοι για μια πιο καρποφόρα και αποδοτική διακονία για το Θεό.

Η σπουδαιότητα της νηστείας για να νικάμε τη σατανική δύναμη, φαίνεται στην Αποκάλυψη 12:11 *«Κι' αυτοί τον νίκησαν με το Αίμα του Αρνίου, και με τον λόγο της μαρτυρίας τους, και δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι θανάτου»*. Είναι η αγάπη για τη ζωή μας που εξασθενεί το πνεύμα μας, και μας κάνει ακατάλληλους για μάχη.

Κανένα μεγάλο επίτευγμα δεν αποκτάται χωρίς θυσία. Σκέψου την πειθαρχία και την εκπαίδευση που είναι αναγκαίες για τους ορειβάτες οι οποίοι επιχειρούν την ανάβαση του όρους Έβερεστ, έτσι ώστε να εξοπλιστούν για ν' αντέξουν τις δοκιμασίες, που συμπεριλαμβάνονται στην προσπάθειά τους για ν' ανέβουν αυτό το ψηλό βουνό. Ακόμη και η ελάχιστη μαλθακότητα μειώνει τις πιθανότητες επιτυχίας τους. Ακόμα κι' έτσι, η μάχη για υπεροχή ενάντια στις υπερφυσικές δυνάμεις του σκότους μάς καλεί για τη μεγαλύτερη δυνατή αξίωση στην πνευματική μας δύναμη και κάθε ακαταλληλότητα μειώνει τις πιθανότητες της τελικής νίκης.

Η πρώτη εκκλησία ξεκίνησε τη ζωή της σαν μια στρατιωτική θητεία κάτω από τον ουράνιο Στρατηγό, που τους εξόπλισε με τη δική Του πανοπλία. Η προσευχή ήταν αυτή που πρόσεχαν να κρατήσουν, η αμαρτία και ο σατανάς ήταν οι εχθροί, η ουράνια Πατρίδα ήταν η βασιλεία που έπρεπε να κερδηθεί, και ο Παράδεισος ήταν και είναι το στεφάνι της νίκης (Εφεσ. 6:10-18).

Αχ και να Τον αγαπούσαμε περισσότερο!

Πόσο αδιάφοροι γινόμαστε μερικές φορές όταν πρόκειται να συνειδητοποιήσουμε την αγάπη του Χριστού. Κάνουμε σαν τα μικρά παιδιά που βλέπουν τα όμορφα χρώματα και τα εκθαμβωτικά φώτα σ' ένα ανεκτίμητο διαμάντι, αλλά που δε γνωρίζουν την αξία του. Δεν έχουμε αντιληφθεί πόσο κόστισε στον Κύριό μας η εξαγορά της λύτρωσης κάθε ανθρώπου. Δεν συνειδητοποιούμε τα πάθη Του. Δεν θα καταλάβουμε ποτέ την οδύνη που ράγισε την καρδιά Του, καθώς κρεμόταν επάνω στο Σταυρό, εγκαταλειμμένος από όλους που Του είχαν διαβεβαιώσει ότι Τον αγαπούσαν.

Τα καρφιά τρύπησαν τα χέρια Του, ώστε να βάλει δώρα μέσα στα δικά μας χέρια. Τ' αγκάθια τρύπησαν το μέτωπό Του, ώστε να μπορέσουμε να φορέσουμε το στέμμα. Σταυρώθηκε εκεί και πέθανε, ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε μαζί Του αιώνια. Έγινε αμαρτία, ώστε να μπορέσουμε να γίνουμε η δικαιοσύνη του Θεού μέσα από Αυτόν.

Αχ, και να Τον αγαπούσαμε περισσότερο! ώστε η αγάπη μας να ήταν πιο καθαρή και πιο ανιδιοτελής! Εκείνος μας ζητά τόσα λίγα σε σύγκριση με ό,τι μας έχει προσφέρει.

Ακόμη και λίγο αν στρέψουμε την αγάπη μας προς Αυτόν, η καρδιά Του μας ανταποκρίνεται και η θέρμη της αγάπης Του μας διαπερνά σαν δυνατό κύμα. Ακόμη και μια μικρή στροφή του προσώπου μας προς Αυτόν με αποφασιστικότητα να προχωρήσουμε σε ό,τι Εκείνος μας έχει προνοήσει και τότε αμέσως σπεύδει να μας συναντήσει. Ω, πόσο η καρδιά Του ελκύεται από ένα βλέμμα μας, από τη στροφή της καρδιάς και της ζωής μας, από τις επιδιώξεις και τις επιθυμίες μας προς Αυτόν.

Δεν είναι παράξενο το ότι μας αγαπά, ακόμα και όταν εμείς είμαστε τόσο απωθητικοί και πολλές φορές δυσκολευόμαστε να αγαπήσουμε ο ένας τον άλλον; Ω, πόσο επιθυμεί η αγάπη μας να συναντήσει Αυτόν και μόνο Αυτόν, και στην καλλίτερη περίπτωση, πόσο μικρή και ασταθής είναι η αγάπη μας για τον Κύριο.

Δεν υπάρχουν λέξεις για να εκφράσουν το πόσο θαυμαστές και όμορφες στα μάτια του Χριστού, είναι όλες οι εκφράσεις και οι ενδείξεις αγάπης, που μια αφιερωμένη καρδιά προσφέρει σ' Αυτόν. Η δοξολογία και η στάση από μια αληθινά αφιερωμένη καρδιά, η απώλεια φίλων και φήμης για χάριν Του, ο διωγμός που έρχεται για χάριν Του, είναι τα λιγότερα που μπορούμε να Του προσφέρουμε, όταν ξέρουμε πόσο πόνο υπέφερε Αυτός για εμάς.

Έχυσε το αίμα Του για να μπορέσει να λυτρώσει τη νύφη της Εκκλησίας και να έχει την αγάπη της για Εκείνον και μόνον. Την αγόρασε όπως είναι και έχει το δικαίωμα να εισπράττει όλη της την αγάπη που μπορεί να Του δώσει. Πλήρωσε υψηλό τίμημα για αυτήν, ακόμη και το ίδιο το πολύτιμο αίμα Του. Πλήρωσε αυτό το υψηλό τίμημα γιατί την αγάπησε με αιώνια αγάπη. Το λιγότερο που μπορεί να κάνει η εκκλησία είναι να καταθέσει την αγάπη και αφοσίωσή της στα πόδια Του και να Του δώσει κάθε τεκμήριο της αφοσίωσής της που μια λυτρωμένη ψυχή μπορεί να δώσει.

Η αγάπη γλυκαίνει την υπακοή

Εάν ο Ιησούς είναι το Άλφα, τότε είναι και το Ωμέγα. Προσευχόμαστε στο όνομά Του, ζούμε στο όνομά Του και επιθυμία μας είναι δοξάζουμε το όνομά Του. Σε ποιον θα πρέπει να δώσουμε τις ευχαριστίες μας, παρά σ'Αυτόν που μας έδωσε τα πάντα ; Σε ποιον και για ποιον πρέπει να ζούμε και να εργαζόμαστε, παρά μόνο σ'Αυτόν που μας έσωσε, τον αρχηγό και τελειωτή της πίστης μας ;

Ο,τι κάνουμε ας το κάνουμε μόνο γι'Αυτόν. Μοναδικός μας στόχος ας είναι να Τον ευχαριστούμε με τη ζωή μας και να γινόμαστε αποδεκτοί απ'Αυτόν. Η άμεση ανταμοιβή μας τότε θα είναι η παρουσία του Ιησού Χριστού και το σίγουρο είναι ότι όταν βρεθούμε μπροστά στο Θρόνο Του δεν θα νιώθουμε ντροπή.

Η αγάπη είναι που κάνει την υπακοή γλυκιά. Η παρουσία του Ιησού, του θεϊκού μας Κυρίου, θα κάνει τη ζωή μας όμορφη και θα αναζωογονήσει τον εσωτερικό μας κόσμο. Μας αγαπάει με περισσότερο από πατρική αγάπη, μητρική στοργή, αδελφική συμπόνια, περισσότερο από φιλική πιστότητα και από γαμπριάτικη ευχαρίστηση. Αυτή και μόνο η σκέψη μάς δίνει ζωή. Δεν χρειάζεται ποτέ να νιώθουμε μοναξιά. Σε κάθε διαλογισμό της καρδιάς μας, στις σχέσεις μας με τους συνανθρώπους μας, στις κρυφές και σιωπηλές μάχες ζωής που δίνουμε, ο Ιησούς είναι εκεί μαζί μας. Η παρουσία Του είναι η ξεκούρασή μας και η δύναμή μας.

Όταν διατηρούμε μία τέτοιου είδους επικοινωνία με τον Κύριο, συμμορφωνόμαστε με την εικόνα Του και μαθαίνουμε πώς να κατέχουμε νου Χριστού.

Μελετώντας το Λόγο του Θεού

"Τις εντολές Σου θα μελετώ..." (Ψαλμ. 119:15).

Υπάρχουν στιγμές που η μοναξιά είναι καλλίτερη από τη συντροφιά, και η σιωπή είναι σοφότερη από το λόγο. Θα πρέπει να γινόμαστε καλλίτεροι χριστιανοί εάν μένουμε πιο πολύ μόνοι, περιμένοντας το Θεό, αποκτώντας, μέσω της μελέτης μας στο Λόγο Του, πνευματική δύναμη για να εργαστούμε στην υπηρεσία Του. Οφείλουμε να συλλογιζόμαστε τα πράγματα του Θεού, διότι μ' αυτό τον τρόπο λαμβάνουμε περισσότερη πνευματική τροφή.

Η αλήθεια είναι κάτι σαν το τσαμπί από το κλήμα. Αν πρόκειται να βγάλουμε κρασί απ' αυτό, θα πρέπει να το ζουλήξουμε, θα πρέπει να το πιέσουμε και να το στύψουμε πολλές φορές. Τα σταφύλια θα πρέπει να κατέβουν και να ζουληχτούν, αλλιώς δε θα ρεύσει ο χυμός. Θα πρέπει να πατηθούν, αλλιώς ο πολύτιμος χυμός τους θα πάει χαμένος. Έτσι κι' εμείς, θα πρέπει με τη μελέτη, να ζουλήξουμε τα σταφύλια της αλήθειας, αν θέλουμε να βγάλουμε το κρασί της παρηγοριάς.

Το σώμα μας δεν υποστηρίζεται μόνον με τη λήψη τροφής από το στόμα, αλλά η εξέλιξη που πραγματικά τροφοδοτεί τους μυς, τα νεύρα, τους τένοντες, και τα οστά, είναι η εξέλιξη της πέψης. Είναι μέσω της πέψης που η εξωτερική τροφή αφομοιώνεται με την εσωτερική ζωή. Η ψυχή μας δεν τρέφεται απλά ακούγοντας κάτι από δω και κάτι από κει. Η ακοή, το διάβασμα, η σημείωση και η μάθηση, όλα χρειάζονται εσωτερική πέψη για να ολοκληρώσουν τη χρησιμότητά τους και η εσωτερική πέψη της αλήθειας στηρίζεται στο μεγαλύτερο μέρος της από τη μελέτη του Λόγου του Θεού.

Γιατί μερικοί χριστιανοί, παρόλο που ακούν πολλά κηρύγματα, κάνουν αργά βήματα στην πνευματική τους ζωή; Διότι δεν μελετούν σε βάθος το Λόγο του Θεού. Αγαπούν το σιτάρι, αλλά δεν το αλέθουν. Θέλουν το καλαμπόκι, αλλά δεν πηγαίνουν στις φυτείες να το μαζέψουν. Το φρούτο κρέμεται πάνω στο δέντρο, αλλά δεν το αρπάζουν. Το νερό ρέει στα πόδια τους, αλλά δεν σκύβουν να το πιουν. Ω, Κύριε, απάλλαξέ μας από τέτοια ανοησία και γίνε Εσύ η λύση μας.